

När Coronan klingat av

Många kanske tänker fira riktigt ordentligt när den här pandemin så småningom tonar bort. Just nu kanske planer görs upp för storstilade partaj, långa resor och diverse extravaganser. Självt kommer jag att känna mig lycklig för att jag inte längre behöver se mina medmänniskor som ett hot mot min hälsa och existens. Jag kommer att njuta av att gå och handla alldeles själv. Jag behöver inte besvara någon om hjälp med det ena eller andra. Jag kan våga mig på att åka buss och strosa runt på stan.

Har precis fått veta att en "mailkompis" tillsammans med sin fru blev smittad av Covid-19 i julhelgen. Som tur är verkar de vara på bättringsvägen. Jag har varit orolig vid mina besök på lasarettet och jag har därför ombokat och senarelagt vissa besök hos hälsovården. Vore för illa om jag skulle bli smittad nu precis innan vaccinationen blir av för min del.

Det jag längtar efter är att få läsa nattsaga för barnbarnet när hon ligger så nära att jag känner hennes lockar mot min kind. Och så vill jag kunna umgås med mina nära och kära vid samma matbord och åter stå vid köksbänken med mågastumpen intill och diskutera smaksättningen på såsen för att den ska bli precis så där god som vi vill. Tänk att få krama om

sina nära och kära igen. Jag kanske får bjuda någon icke bilburen bekant på en utflykt med min bil.

Tänk att få vara del av en större publik och lyssna på musik och sång eller gå på teater, gå ut och äta eller besöka någon trevlig marknad.

Som synes är det inga märkvärdigheter jag längtar efter. Jag är inställd på att jag i framtiden kanske måste vaccinera mig varje år för att skydda mig mot nya virus. Jag kommer fortsätta att leva på ett sätt som gör minsta möjliga klimatavtryck. Jag hoppas få ha "huvudet i behåll" så jag kan fundera över tillvaron och fortsätta uttrycka mig i tal och skrift, läsa och hålla koll på vad som händer i världen.

"Det lilla livet" räcker gott för mig.

Inger Klintberg Danielsson, 14 februari 2021